

Morska zvezdica.

Po morju razburkanem čolnič nas ziblje,
po morju tem čudnem razsaja vihar
in čudne pršijo in pihajo burje —
po brodu ozira se skrbni krmar,
ozira se, išče pomoči, rešitve
in prosi v pobožni molitvi nebo,
da že bi ponehali divji viharji,
da bilo bi zopet vedró in lepó . . .

Na nebu pa zvezdica morska zasije,
vabeče kot lučica rajska migljá,
na mah se pomirijo šumni valovi,
radostno se čolnič vrh morja smehlja . . .

Fr. Pavšič.

Sveti rožni venec.

Večkrat se sliši ugovor, da je sveti rožni venec za otroke pretežka molitev. Od druge strani pa se zopet čuje glas, da je ta molitev le za preprosto ljudstvo, za olikane, učene in imenitne pa da ni. Vendar o svetem rožnem vencu se lahko reče, kar pravi sv. Gregor Veliki o verskih resnicah sploh: »Resnice svete vere so kakor reka, ki jo otrok lahko prebrede, v kateri pa tudi slon lahko plava.« Sveti rožni venec je molitev tako preprosta, da jo že otrok lahko s pridom moli, pa obenem tudi tako vzvišena, da se mora prikupiti tudi olikanemu in učenemu kristjanu, ki lahko pobožno premišljuje skrivnosti, katere se vpletajo kakor dragocene cvetke v to molitev.

V neki cerkvi na Dunaju, tako pravi govorica, je bila Kristusova podoba, ki je bila zmeraj za nekaj centimetrov višja nego človek, kateri je pred njo stal: ako je prišel otrok, se je tako znižala podoba, da je bila le